

Flygande treskor

Brinken och Tallranken bröttes
en gang —
de va smeer vid Rexe bruk —
Brinken ä benig och lang som e
stang
och Tallranken liten men senig
och mjuk
och stark som den onne.
för ingen har lagt'en på ryggen
ännu,
varken sme eller bonne.
Som sagt de ska prøve si stärke
de tu.
Tolv kôlsvarte smeer de kämpar-
na kring
liksom bilder en levande kokspis-
ring.
De glömmet för stônna sett trälie
liv
och gekta i bena och kut
och ongers rabalder och käring-
ers kiv,
och att magen ä tom och bränn-
vine slut.
Som David och Goliat dråpligen
slöss
vulkanisönerna två —
utan slonge och svärd dä förstås.
dä går nog hett te ändå. —
De grabber varanre mä kardor
av järn,
de bäner och vrir och tar spjärn.
Dä vervler i löfta av kôlstybb
och sot,
och svetten lacker och rinner,
och varmare känner sig icke ens
Lot,
när han skaler från Sodom, som
brinner.

Det löckes, fast ej utan oj och
ack,
för Tallranken, den spelevinken,
att ätter en sesta våldsamt attack
fä benen i väre på Brinken.
Hans treskor flyger i hemmalens
höjd
tack vare den kraftiga starten,
de känner sig frie och flyger mä
fröjd
te sest av puraste farten.
De far över Bergsjön och Vass-
bötten mä
och kommer så langt som te
Môske,
men där setter hôspôn och glor
i en böske
och vakter på kråker i Môskes sä.
Mä böscha i högsta beredskap
och utan nôn vetskap
om flygande treskor han råker
få se dôm och trur dä' kråker.
Pang, pang, så sluter den två-
milafåla
mä ett dimpande ner på havre-
jåla.
Dä' store rejäle don
mä ett H och ett W i vardera
skon.
Ätter möcke grubbel på detta
mysterium
blir H och W ett sanningskrite-
rium.
för skornas ägare är ju Hans West
i Charlottenberg, en sme, som ä
känder,
och boen i Môske töcker dä' bäst,
att skorna te ägaren återvänder.

Han vecklar dem in i ett "Fäder-
neslan"
och skecker dem bums mä An-
ners i Lia,
som töcker dä' konstigt, att tre-
skor iblan
kan flaxe å flyge nu för tia.

Men West, en mäktig förständig
man,
har en egen tölkning av H och W:
dä' höger och venster, så vitt
han kan se,
och skorna ä Brinkens, så store
som han
har ingen fötter i dette lann.
Och Brinken får sene skor igen,
och detta ä slut på historien.

Av treskor i lanne en möckenhet
finns
men f l y g a n d e blott i vår
provins.

K a r l R i c k . A n d r è .